

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů
Cena 1,91 + 0,05 (HST) = 2,00 dolary.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J Time Committed
Á délaí convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 6.

(516.)

Vol. 23.

satellite **1-416**

Thursday,

March 21,

2013

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com — zpravy.org — zpravy.ca — spravvy.ca

Máme papeže

Volba papeže, který si dal jméno Francis (po Františku z Assisi, nejmilovanějším z pozdějších následovníků Ježíšových), byla přivítána - a nejen katolíky - se skutečným nadšením. Tento argentinský kněz italského původu se chová způsobem, který mnohý z nás platonicky obdivuje, ale málokdo máme v úmyslu napodobit (v Buenos Aires - a to už byl i kardinál - nebydlel ve vzhledné arcibiskupské rezidenci, ale v pronajatém bytu; v Římě - a to už byl papežem - si sám v hotelu vyzvedl své zavazadlo a zaplatil za úschovu; jako kněz i biskup a arcibiskup viděl, jako jeden ze svých nejdůležitějších úkolů, službu chudým; a má i smysl pro humor: po svém zvolení papežem při obědě či večeři s kardinály, se někdo zmínil něco v tom smyslu, že ho volili. Papež odpověděl: Necht' vám to Pánbůh odpustí! "Tedy papež, kdyby ho všichni katolíci napodobili, by vytvořil nebe na zemi a současně prakticky zlikvidoval naši ekonomii, založenou na tom, že musíme pořád mít víc věcí a služeb a vyrábět a kupovat, abychom všichni mohli skončit jako milionáři. To nebezpečí asi nehrozí, většinou se budeme pouze snažit se těmi milionáři stát. A z povzdálí obdivovat, že mezi námi žije tak čistý a dobrý člověk - a někdy možná uděláme něco, co bychom bez jeho inspirace neudělali.

Svatý Otec - zní to velebně a vznešeně zároveň. Ne ovšem každý papež byl samočinně svatý: Například papež Alexander VI., který seděl na papežském stolci od roku 1492 (rok objevení Ameriky) do roku 1503. Byl španělského původu (bratr jeho maminky Alfonso byl papežem Calixtusem III), své jméno si poitalštil na Rodrigo Borgia, měl čtyři nemanželské děti s Italkou Vannozzou, včetně syna Cesara a dcery Lucrecie. Cesare řídil papežskou administraci a papežský majetek používal k posílení své osobní moci. Otec i syn mají pověst, která si nezádá s reputací nejbrutálnějších římských císařů. Dceři Lucrecii papež Alexander VI. zprostředkoval několik vysoce výhodných svateb a zlí jazykové tvrdily, že byl jejím milencem. (Ať už to bylo jakkoliv, Lucrecia vstoupila do literatury i hudby). Byla to doba, kdy se v Římě děly věci, proti kterým to, co se dnes církvi vyčítá, se mnohým jeví jako drobné přestupky. Nakonec papeži zůstal jen kritik, dominikán Girolamo Savonarola, který bouřil proti mravní spoušti v církvi. Alexandra VI. mimo jiné obvinil, že si konkláve, které ho zvolilo, koupil. 23. května 1498 Savonarola a jeho dva žáky popravili, jejich těla byla spálena ve Florencii na Piazza della Signoria a popel byl vysypán z mostu Ponte Vecchio do řeky Arno.

A ovšem byla doba, kdy nebyl papež jenom jeden. V roce 1408 (sedm let před upálením Jana Husa) pražský arcibiskup a univerzita odporovaly postoji českého krále Václava IV., který se snažil zachovat neutralitu mezi dvěma soupeřícími papeži, Řehořem DII. a Benediktem XIII. Tomu všemu nasadil korunu koncil v Pise, který oba papeže sesadil a v roce 1409 zvolil kardinála Pietra Philargiho za papeže Alexandra V.

Proč o tom píší? Abych připomněl sobě i těm, kteří rádi listují v historii, že všechno lidské nese Kainovo znamení, že najít čistého člověka a následovníka Ježíše i na stolci papežském je důvodem k radosti a naději, pro ty, kteří věří, pro ty, kteří hledají i pro ty, kterým nebyl dán dar specifické víry.

Josef Čermák

Dejte vejce malovaný...

Vlastně exilové noviny jsou takový věčný kalendář. Začne se novoročním vydáním, následuje vzpomínka na Únor 1948, v březnu to byly narozeniny TGM a v dubnu velikonoce...

Letos jsou velikonoce již koncem března a to tak trochu způsobilo problémy. Plesová sezóna byla krátká a naopak je dostatek času na různé jarní veselice a zábavy v dubnu a v květnu.

Původně jsme chtěli vydat toto velikonoční vydání a pak ještě dvě čísla před mým odjezdem do Prahy v dubnu. Jenže o velikonočních na Velký pátek ani na Velikonoční pondělí není pošta otevřená. Znamenalo by to, že bychom mohli dát nejdříve noviny na poštu až v úterý 2. dubna 2013 nebo ještě později a další číslo by muselo jít do tiskárny již za týden, čímž by se stalo, že byste dostali dvě čísla za sebou a při tom by byly dvojnásobné výdaje za poštu i tiskárnu. Proto je v současné ekonomické situaci výhodnější udělat příští vydání jako dvojčíslo.

Další dvojčíslo budou v červenci a v prosinci. Satellite vyšel poprvé před dvaadvaceti léty v dubnu 1991. Vycházel nejprve jako měsíčník. Od roku 1992 jako čtrnáctideník. Připočteme-li k tomu, že jsem před tím od roku 1981 pracoval v Novém domově, znamená to, že jsem přes třicet let, s výjimkou malé přestávky v letech 1990-1991, připravoval do tisku každý druhý týden nejnovější zprávy a informace.

Obzvláště v 80. letech minulého století, kdy neexistoval internet a nebylo přímé telefonní spojení do Československa, to bylo velmi obtížné. Hlavním zdrojem informací byly rozhlasové stanice Svobodná Evropa a Hlas Ameriky na krátkých vlnách. Ty však byly nasměrované do Československa, nikoliv do Kanady. Znamenalo to, že se nahrávalo téměř vše na magnetofonové kazety a pokud tam byla nějaká zajímavá zpráva, přepsala se z pásky na psací stroj. Takto získané informace se nosily ke Škvoreckým, kde je písárky přepisovaly na *nudle* a z nich se lepily noviny. V polovině osmdesátých let jsme zakoupili první macintosh a tak již nebylo zapotřebí zprávy několikrát přepisovat a lepit.

V té době se někdy některá informace musela přehrávat i několikrát, protože československé rušičky byly tak dokonalé, že byly slyšet i za velkou louží. Nejhorší bylo dešifrovat některá jména. Důležité bylo období kolem roku 1982, kdy jsem začal, jak s Hlasem Ameriky tak se Svobodnou Evropou spolupracovat. Zpravodajství jsme také dostávali od *Palach Pressu* v Londýně. Navíc se tehdy muselo balancovat v novinách mezi tím, co se dělo v Kanadě a tím, co v Československu, protože jsem měl dělat nikoliv *exilové*, ale *krajanské noviny*.

Podařilo se mi prosadit i sportovní zpravodajství, ale v té době bylo velice obtížné získat jednotlivé výsledky. Pravda

dostával jsem i *Mladou frontu*, ale ta chodila s třítydenním zpožděním. Koncem osmdesátých let, kdy už se dalo zavolat do ČR, ale hovor byl stále drahý a spojení bylo nekvalitní, stačila na získání výsledků někdy pouze jedna minuta. Sportu v exilových novinách pomohla i skutečnost, že se objevila řada československých hokejistů, kteří začali hrát v NHL: Miroslav Fryčer, bratři Ihnačákovi, Šťastný, Jan Ludvík, Richard Lanz, Petr Svoboda a další.

Situace se změnila počátkem devadesátých let, kdy již byl Satellite na světě a první byt pomalé modemy. Tehdy nastala zlatá doba pro noviny. Neexistoval sice internet, ale již existovalo spojení z počítače do počítače. Se svým kamarádem Honzou Hrabínou jsme vydávali zpravodajství z NHL. On na oplátku mi dával zpravodajství z Čech a ze Slovenska. Jenže to vše trvalo velice krátce do doby než nastoupil internet.

Přestože se zdálo, že tištěné noviny na to nedoplatí, začali jsme i my vycházet na internetu. Ze začátku jsme měli z toho i mírný přírůstek předplatitelů. Pak počet předplatitelů nějakou dobu stagnoval, ale nyní jsme na tom jako všechna ostatní tištěná média počínaje *New York Times*, přes *Toronto Star* až k časopisům jako je *Newsweek*, který vycházel od roku 1933 do roku 2012. Od 1. ledna 2013 začal existovat pouze v internetové verzi.

Přestože víme, že je řada čtenářů, obzvláště starších, kteří nevlastní internet, rozhodli jsme se od letošního Nového roku publikovat každé číslo současně na internetu a pomalu přejít na měsíčník.

Znamená to, že tyto noviny jsou posledním čtrnáctideníkem. V následujících měsících duben-srpen budeme vycházet jednou měsíčně. Na podzim a v zimě budeme vycházet jednou za tři týdny. V příštím roce bychom tedy měli vyjít osmnáctkrát, z toho by měla být dvě dvojčísla. V roce 2015, bychom pak začali vycházet jako měsíčník to jest stejně jako v roce 1991, kdy jsme začínali.

Každé číslo bude rovněž na internetu v PDF formátu. Na rozdíl od *Newsweeku* budeme stále vycházet i v tištěné formě, ale je pravděpodobné, že od ledna 2014 se změní i formát, protože nejdražší finanční položkou pro nás je stále tiskárna. A z čeho budeme žít?

To napovídá název článku, který jsem si vypůjčil z české velikonoční koledy...

Velikonoce jsou svátky naděje, takže se nemáme čeho obávat!

Takže VESELÉ VELIKONOCE!

Aleš Březina
